

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
ОДЕСЬКА НАЦІОНАЛЬНА АКАДЕМІЯ ХАРЧОВИХ ТЕХНОЛОГІЙ

ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ЯКОСТІ ВИЩОЇ ОСВІТИ

**Матеріали Всеукраїнської
науково-методичної конференції
(10 - 12 квітня 2019 року, м. Одеса)**

У збірнику опубліковано матеріали Всеукраїнської науково-методичної конференції «Забезпечення якості вищої освіти», яка проходила 10 - 12 квітня 2019 року на базі Одеської національної академії харчових технологій.

Для педагогічних та науково-педагогічних працівників, докторантів, аспірантів, усіх, хто цікавиться питаннями забезпечення якості вищої освіти.

Рекомендовано до друку Оргкомітетом Всеукраїнської науково-методичної конференції «Забезпечення якості вищої освіти»

Редакційна колегія:

Сгоров Б.В.	- ректор Одеської національної академії харчових технологій, д. т. н., професор (голова редакційної колегії)
Трішин Ф.А.	- проректор з науково-педагогічної та навчальної роботи, к. т. н., доцент (заступник голови редакційної колегії)
Мардар М.Р.	- проректор з науково-педагогічної роботи та міжнародних зв'язків, д. т. н., професор
Кананихіна О.М.	- проректор з науково-педагогічної та виховної роботи, соціальних питань, оздоровлення і спорту, к. т. н., доцент
Мураховський В.Г.	- директор Навчально-методичного центру забезпечення якості вищої освіти, к. ф.-м. н., доцент
Волков В.Е.	- д. т. н., професор кафедри Вищої та прикладної математики
Корнієнко Ю.К.	- директор центру дистанційної освіти, к. ф.-м. н., доцент
Радіонова О.В.	- к. т. н., доцент кафедри Технології вина та енології
Купріна Н.М.	- декан факультету економіки, бізнесу і контролю, к. е. н., доцент
Хобін В.А.	- директор Навчально-наукового центру інформаційних технологій, д. т. н., професор
Сярова А.С.	методист Навчально-методичного центру забезпечення якості вищої освіти

Оргкомітет Всеукраїнської науково-методичної конференції «Забезпечення якості вищої освіти» може не поділяти думку учасників. Відповідальність за зміст і достовірність поданого матеріалу несуть учасники.

(газові, рідинні і газо-рідинні) колектори. Ці тепло-масообмінні апарати входять до складу осушувального і охолоджувального контурів сонячних абсорбційних систем.

Студенти мають можливість, додатково до основних теоретичних курсів з відновлюваної енергетики, ознайомитися з сучасними типами відповідного обладнання і отримати практичний досвід розробки та експлуатації нових типів обладнання, зокрема, досвід проведення порівняльних випробувань на діючих інженерних системах, обробки і представлення отриманих результатів у вигляді, прийнятному для проведення інженерних розрахунків і конструювання реальних інженерних систем, а також зіставити особисто отримані результати з наявними в сучасній світовій науковій і інженерній практиці.

Наслідком такого підходу є зміцнення отриманих теоретичних знань, придбання реальних навичок і досвіду в розробці сучасного обладнання та представлення отриманих результатів для подальшої практичної реалізації.

Отримані студентами результати використовуються ними при виконанні дипломних проектів, при підготовці доповідей на конференції і статей в наукових періодичних виданнях.

Література

1. Дорошенко О.В., Глауберман М.А. Альтернативная Энергетика, Солнечные системы тепло-хладоснабжения: монографія. Одеса: ОНУ ім. Мечникова, 2012.
2. Chen G., Doroshenko A., Koltun P. Comparative field experimental investigations of different flat plate solar collectors, Solar Energy. 2015. 577-588 p.
3. Chen G., Shestopalov K., Doroshenko A. Polymeric materials for solar energy utilization: a comparative experimental study and environmental aspects, Polymer-Plastics Technology and Engineering. 2015. 796-805 p.

ІНОВАЦІЙНИЙ РОЗВИТОК ДИСТАНЦІЙНОГО НАВЧАННЯ СТУДЕНТІВ У ЗВО

О.В. Євтушок, Л.А. Бахчиванжи, Р.Р. Значек

Дистанційне навчання - це спосіб отримання освіти із використанням комп'ютерних та сучасних інформаційних технологій, що надає студентам змогу навчатися на відстані, без відриву від роботи та виїзду за кордон. Серед інших назв дистанційного навчання використовуються і такі, як «відкрита освіта», «електронна освіта», «віртуальне навчання» тощо. Такий спосіб отримання знань передбачає комфортну та зручну для кожного студента обстановку та можливість навчатися без відриву від роботи. На відміну від заочного навчання, з яким часто порівнюють дистанційну форму, остання передбачає не лише постійну самоосвіту та роботу з засвоєння знань, а і постійний контакт як із викладачами, так і з іншими студентами, в той час як

заочна форма освіти передбачає спілкування з викладачем лише декілька разів на рік [1].

В наш час перед системою вищої освіти постає задача підготовки фахівців, які володіють практичними вміннями і навичками, вміють творчо мислити, здатні орієнтуватися в просторі наукової інформації і сучасних інформаційних технологіях. Тому, одним з найбільш ефективних напрямів вдосконалення методології вищої освіти є використання в навчальному процесі технологій дистанційного навчання.

Дистанційне навчання має багато переваг перед іншими формами навчання. Наприклад, не виходячи з дому чи не покидаючи свого робочого місця, можна підтримувати регулярний контакт з викладачем за допомогою телекомунікаційних технологій та одержувати структурований навчальний матеріал, представлений в електронному вигляді. Високий професіоналізм, прагнення до співробітництва, самозатвердження і високий рівень комунікації з колегами - це є основними ознаками дистанційного навчання. Технології дистанційного навчання складаються з педагогічних та інформаційних технологій дистанційного навчання.

Вивчення досвіду впровадження дистанційної форми навчання в системи освіти різних країн дозволило виділити основні мотиваційні причини, що спонукають навчальні заклади до організації системи дистанційного навчання: поліпшення якості навчання; переваги нових педагогічних технологій; зростаючий попит на нову форму навчання; отримання доходів; можливість постійної взаємодії викладачів і студентів; необхідність виживання в інформаційному суспільстві; можливість скорочення витрат на реорганізацію освіти [2].

Успішність дистанційного навчання залежить від ефективної його організації, від керівництва процесом і майстерності викладачів, що приймають в ньому участь. Вивчення дисциплін у випадку дистанційного навчання має свою специфіку і особливості, які дозволяють значно розширити види навчальної роботи порівняно з традиційним навчанням. Звичайні лекції можуть бути замінені відеолекціями, слайд-лекціями; місце практичних занять займають індивідуальні комп'ютерні тренінги та лабораторні заняття; підсумковий контроль можна здійснювати за допомогою колективного тренінгу, тест-тренінгу, заліку, іспиту тощо.

В табл. 1 представлено основні переваги та недоліки при використанні системи дистанційного навчання.

Переваги	Недоліки
Навчання у відповідності до власного темпу, особистісних особливостей та освітніх потреб	Відсутність особистісного спілкування між викладачем та студентом (відбувається менш ефективна, безособистісна передача знань)
Не обмежений вибір навчального закладу та освітніх можливостей, незалежно від місцеперебування	Не вистачає спілкування з колегами-студентами для обміну досвідом
Використання під час процесу навчання сучасні технології, тобто, паралельно засвоювати навички, які згодом знадобляться під час роботи	Необхідність наявності у студента сильної особистісної мотивації, вміння навчатися самостійно, без постійної підтримки та підштовхування з боку викладача
Самостійне планування часу занять	Відсутність можливості негайного практичного застосування отриманих знань із наступним обговоренням виниклих питань з викладачем і роз'яснення ситуації на конкретних прикладах
Навчання у найбільш приємній та сприятливій атмосфері, котра створюється самостійно	Студенти не завжди можуть забезпечити себе достатнім технічним обладнанням - мати комп'ютер та постійний вихід у Інтернет

Таблиця 1. Переваги та недоліки дистанційного навчання для студентів

Через потреби часу та з власної ініціативи викладачі ЗВО використовують елементи дистанційного навчання в своїй роботі. Але для того, щоб дистанційне навчання стало повноцінною формою навчання для тих, хто його потребує, необхідно вирішення багатьох питань та проблем не лише на рівні закладу вищої освіти.

Для дистанційної форми навчання в ЗВО повинна бути підготовлена наукова - методична база, робочі навчальні плани із годинами на дистанційні курси та факультативи, проведена велика підготовка та організаційна робота [3]. Як в кожній новій справі на шляху впровадження дистанційного навчання в загальноосвітніх закладах є багато труднощів: відсутність досвіду роботи в даному напрямку; відсутність достатньої нормативно-правої та науково-методичної бази; необхідність психологічної підготовки всіх учасників навчально-виховного процесу до запровадження та використання такої інновації; невизначеність чітких розмежувань розподілу навчального часу на очне та дистанційне навчання; відсутність системи підготовки педагогів-предметників до використання та запровадження дистанційного навчання в школі; недостатнє забезпечення технічними засобами як школи так і учнів; недостатній рівень володіння комп'ютерною технікою, навичками роботи в Інтернеті, використання інтерактивних технологій навчання; не сформованість навичок самоосвіти, саморозвитку, саморегуляції, професійної рефлексії; складність у розробці навчальних програм, підручників, посібників, недостатня варіативність.

Проблем багато, але сучасні ЗВО із традиційною класно-урочною системою відчуває необхідність у запровадженні дистанційної форми при навчанні студентів при організації підготовки та профільного навчання, індивідуального навчання учнів на дому, але вже не на рівні застосування

окремих її елементів, а на рівні повноцінного впровадження дистанційної форми в системі загальної освіти. У вирішенні цього вкрай важливого питання потрібен системний підхід.

Література

1. [Електронний ресурс]. URL: <http://www.vsemisto.info/osvita/2355-sho-take-vyshha-osvita-jakvona-prazjuje>.
2. Кудрявцева С.П., Колос В.В. Міжнародна інформація: навчальний посібник. К.: Видавничий Дім "Слово", 2005. 400 с.
3. [Електронний ресурс]. URL: <http://www.osvita.org.ua/distance/articles/18>.

ДЕЯКІ ОСОБЛИВОСТІ САМООСВІТИ СТУДЕНТІВ В УМОВАХ АКТИВНОГО РОЗВИТКУ ІНФОРМАЦІЙНО-КОМУНІКАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ

Г.А. Черняк

Вивчаючи специфіку психологічного впливу інформаційно-комунікаційних технологій на самоосвіту студентів, ми враховували те, що самоосвіта - це придбання знань шляхом самостійних занять, без допомоги викладача.

За останні десятиліття можливості інтернет-ресурсів, як і їх чисельність, збільшилася в рази. Оскільки ці технології забезпечують синхронний обмін інформацією в реальному часі, вони мають низку переваг: простота спілкування (кожен з учасників телеконференції може висловлюватися і його репліка буде займати відповідне місце по відношенню до інших реплік учасників конференції); швидкість обміну інформацією (немає потреби чекати відповіді на поставлені питання, їх студент отримує миттєво); різноманітністю виражальних засобів (можливість, окрім текстової інформації, передавати картинки, аудіо і відео); необмеженість територіальними можливостями (студенти мають змогу спілкуватися з викладачами різних країн).

Отже, серед переваг використання мережі Інтернет у навчальному процесі студентів можна виділити: незалежність навчання від географічного положення університету та місць проживання студентів; швидкість знаходження навчального матеріалу та можливість його оперативної актуалізації; об'єктивізацію контролю знань; активізацію пізнавальної діяльності студентів.

Негативними факторами є неможливість перевірки достовірності деяких веб-ресурсів мережі Інтернет, тому що всю інформацію може вносити як компетентні особи, фахівці, так і люди, необізнані в цій галузі. На думку психологів, ми пройшли через три стадії роботи з інформацією: 1). Інформаційний голод. Коли цікавить певна тема, ми жадібно вбираємо кожне слово, публікування і відгук щодо цієї області. 2). Насичення. Виборче

Про BigBlueButton та організацію вебінарів під час Дистанційного модуля Ю.С. Федченко, Г.І. Палвашова	272
Системний підхід до розробки інтерфейсу електронних засобів навчання Ю.Г. Лобода	273
Діагностика сформованості умінь перекладу фахових текстів в студентів вищих технічних закладів із застосуванням комп'ютерних технологій Н.О. Макосед	275
Поглиблення практики використання оптимізаційних методів в процесі підготовки магістрів спеціальності «Комп'ютерні науки» С.В. Котлик, Ю.К. Корнієнко, О.П. Соколова	277
Методика використання технологій дистанційного навчання в підготовці майбутніх фахівців Г.Б. Пчелянська, Т.Д. Маркова	279
INTERNET речей у дистанційному навчанні: переваги та недоліки Т.Д. Маркова, К.О. Васьковська	282
Самостійна робота студентів як спосіб формування професійних компетенцій О.О. Євтушевська	283
Зміст та особливості дистанційного навчання О.В. Тарасова	285
Використання мультимедійної техніки при читанні лекцій студентам спеціальності 071 «Облік і оподаткування» К.В. Стасюкова, Л.М. Головаченко	287
Види самостійної роботи при вивченні дисципліни «Аналіз господарської діяльності» О.П. Антонюк	288
Дистанційне навчання як інструмент підвищення якості підготовки здобувачів вищої освіти Н.М. Купріна, Т.М. Ступницька	289
Основні рівні управління самостійною роботою студентів О.Б. Каламан	290
Організація дистанційного навчання з вибірових дисциплін І.О. Відоменко, Л.Л. Гордієнко	293
Управління самостійною роботою студента в освітньому DIGITAL- середовищі І.А. Устенко, С.Л. Масанський, М.Р. Мардар	295
Забезпечення ефективності самостійної роботи студентів О.В. Євтушок, Л.А. Бахчиванжи, Р.Р. Значек	298
Взаємозв'язок дисциплін, що викладаються в галузі відновлюваної енергетики та отриманням практичного досвіду і навичок студентами факультету О.В. Дорошенко	301
Іноваційний розвиток дистанційного навчання студентів у ЗВО О.В. Євтушок, Л.А. Бахчиванжи, Р.Р. Значек	302